

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.

Začasno le enkrat na teden.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Velika Čolnarska ulica šte. 19.

Naslov za dopise: Ljubljana p. p. 168.

Naslov za telegrame: »Naprej«, Ljubljana.

Čekovni račun šte. 14.398, (KDZ)

NAPREJ

Glasilo Jugoslovanske socialno demokratične stranke (JSDS).

Letnik VIII., šte. 29.

Četrtna »Naprejeva« številka
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo Kmetko-delavske zveze.
Stane letno 72 Din
mesečno 6 Din

Nasha moč je v zavednosti.

Brez republikanskega načela javnosti — ni socializma.

Manifest

Jugoslovanske socialno demokratične stranke in Kmečko-delavske zveze ob volitvah v narodno skupščino 11. septembra 1927.

Volilci!

Dne 11. septembra boste imeli že četrto po vojni priložnost voliti zastopnike za centralni parlament v Belgradu. Prvič ste volili leta 1920 poslance za Ustavotvorno skupščino, ki je odločala o ustavi, o temeljnem zakonu novo nastale države Srbov, Hrvatov in Slovencev. Takrat ste obsodili liberalno in klerikalno stranko, ki sta pred in med vojno hujskali za militarizem in monarhizem v Avstriji, a po prevratu izročili vso oblast proti vaši volji kapitalistični kliki v Belgradu. Veliko glasov so v Sloveniji in na Hrvaškem dobile delavske in kmečke stranke, ki so nastopale s socialističnim in republikanskim programom.

Proti jasno izraženi volji ogromne večine slovenskega in hrvaškega naroda ter proti odločni volji 70 delavskih zastopnikov iz vseh dežel, so srbski »radikali« in »demokratje« s pomočjo slovenskih in hrvaških »liberalcev«, narodnih »socialistov« in mohamedanov sprejeli tako zvano vidovdansko ustavo, ki celo po mnenju samega voditelja radikalov pokojnega S. Protića uveljavlja v SHS absolutistično monarhijo.

Nasproti tej ustavi je socialna demokracija zahtevala demokratično **delavsko-kmečko republiko**, v kateri bi vsa politična in gospodarska oblast izhajala iz ljudstva v občini, v okraju, v pokrajini in v celi deželi. To zahtevo je soc. demokracija postavila v smislu svojega programa in je bila ž njó dosledna tudi svoji stari politični zahtevi po **federaciji balkanskih republik**, ki jo je postavila v ospredje že leta 1909 na balkanski predkonferenci v Ljubljani in leta 1910 na konferenci v Belgradu.

Aneksija Bosne je namreč leta 1909 ravno tako pokazala nevarnost svetovne vojne, kakor letošnje italijanske priprave za aneksijo Albanije.

Konflikti med srbsko, italijansko in albansko vladavostjo, ki so pred kratkim razburjali vso evropsko javnost, in **konflikt med Anglijo in Rusijo**, ki zanima ves svet, ter besno oboroževanje vseh kapitalističnih držav dokazujejo, da svetovni imperialisti komaj čakajo, da bi pahnili najprej balkanske, a za njimi tudi druge narode v medsebojno klanje slično kakor za časa svetovne vojne.

Samo s pomočjo nove vojne upajo svetovni imperialisti obdržati absolutistično oblast nad ljudstvom in ga pahniti še v večjo kolonialno sužnost. **Gospodarsko nerazviti in mali narodi bodo po vsaki imperialistični vojni še hujše izkoriščani.** Po prvi svetovni vojni gledajo antantini imperialisti — posebno angleški — na naše (balkanske) dežele enako kakor na svoje zamorske kolonije. Drugače se ne more razumeti vmešavanje inozemskih kapitalistov v notranje zadeve Jugoslavije, ki ga občuti danes že celokupno delavstvo poleg že neznosnega izkoriščanja domačih kapitalistov. Po zahtevi zastopnikov angleškega kapitala je bil premeščen ljudski učitelj v Mežici, čeprav mu je prosvetno ministrstvo samo moralo priznati, da je vršil prosvetno delo v Mežici s polnim uspehom. Ta učitelj (Möderndorfer) je namreč s pomočjo cele občine priboril svojemu kraju moderno ljudsko in meščansko šolo ter vodovod. Angležem pa ni bil všeč, ker je odkril velike dobičke angleških kapitalistov. Razpuščen je bil občinski in krajevni šolski svet, dasi je s svojim zakonitim delom koristil splošnosti — Angležem namreč ni bil všeč, ker je zakonitim potom obdavčil ogromne profite angleškega kapitala. Odpuščeni so bili zaupniki delavstva, dasi jih zakon ščiti.

In takih slučajev je več. § 82, ki daje velekapitalističnim družbam protustavne davčne privilegije, je prekrasen zgled, kako vse bolj postajajo naše dežele kolonije.

Vsi ti slučajji dokazujejo, da je vladajoča belgrajska kapitalistična gospoda, ki jo uslužno podpirajo slovenske kapitalistične stranke in njihovi sorodniki, pripravljena izročiti naše dežele v protustavno in protizakonito izkoriščanje velekapitalu.

Nevarnost imperialistične vojne in njene posledice: še večje kolonialne sužnosti in izkoriščanja, lahko prepreči samo **zdržena mednarodna socialna demokracija**, združenj zavedni socialisti, socialni demokratje in dekalisti s svojim organiziranim bojem proti imperialistični reakciji in vojnjam.

Najbolj pa ogrožajo svetovni mir in podpirajo imperialiste oni člani delavskih socialističnih organizacij, ki sodelujejo v upravnih svetih kapitalističnih podjetij in nastopajo proti interesom delavstva pod socialistično krinko (Monring, Kristan) ter razni plačanci.

Belgrajski absolutistični centralizem bo napram inozemskemu kapitalu vedno popuščal, da bi z njegovo pomočjo obdržal vodstvo nad slovenskim, hrvaškim, albanskim narodom in narodnimi manjšinami, ki so v Jugoslaviji številčno močne.

Ta centralizem ustvarja ne samo razdor in narodne boje med Srbi, Hrvati in Slovenci, temveč služi kot opravičilo za zatiranje in zapostavljanje narodnih manjšin, za gaženje osnovnih državljskih pravic, za kršitev ustave in zakonitosti, ne samo reakcionarnemu vladajočemu razredu v Jugoslaviji, temveč tudi fašistom v slovenskem Primorju, v Italiji in po celi Evropi.

Za delavno ljudstvo v Sloveniji pa je birokratski centralizem prava nesreča. Centralna uprava v Belgradu, ki ima v rokah vso gospodarsko, finančno in upravno oblast, je daleč. Tam ne razumejo ne govornice ne potreb ljudstva. To je po 8 letnih težkih skušnjah že tako jasno vsakemu, da je danes bolj ko kdaj popreje potrebno naglasiti pravico **samoodločbe in pravico samouprave narodov**. Dokler bo namreč obstajalo nacionalno zatiranje, izkoriščanje in zapostavljanje, bo vladalo med narodi sovraštvo in boji, ki vedno ogrožajo svetovni mir. Dokler se bodo narodi med seboj sovražili in klali, bodo vedno igrače v rokah imperialističnih velesil.

Federacija (zveza) balkanskih narodov organiziranih v republike se torej brez samoodločbe narodov ne more ostvariti.

V Sloveniji odrekajo pravico samoodločbe in samouprave slovenskemu narodu samo centralistični hlapci: mladoliberalci in kristanovci, ki trdijo skupaj s šovinističnimi Srbi, da so Slovenci samo plemo, ki nima pravice samoodločbe, ne pa samosvoj narod.

Slov. Ljudska Stranka (klerikalci) je dobila v Sloveniji leta 1923 in 1925 in pri oblastnih volitvah večino glasov samo s svojo zahtevo po reviziji ustave in po zakonodajni avtonomiji Slovenije. Ker dr. Korošec danes ne zahteva več za vsako ceno revizije ustave in avtonomije za slovenski narod, temveč govori samo še o potrebi revizije volilnega zakona in ustanovitve gosposke zbornice, kar bi še vse bolj utrdilo absolutistično centralistično oblast vladajočega razreda nad narodi in nad ljudstvom v SHS, je jasno, da je vodstvo SLS odstopilo od zahteve po samostojnosti in nedeljivosti Slovenije, je jasno, da je opustilo odkrit boj proti absolutizmu in centralizmu — za ceno malih koncesij za svojo stranko.

Toda te koncesije je dal Belgrad izven zakona ter jih ravno tako lahko vsak čas zopet vzame. Od teh koncesij nima slovensko ljudstvo nobenih trajnih in stvarnih koristi.

Slovenski republikanci (radičevci) so vzrasli radi svojih zahtev po republikanski obliki in zakonodajni avtonomiji. Sedaj so tako eno, kakor drugo zahtevo vrgli v koš in s tem izpustili iz rok glavno točko svojega programa.

Zato bodo vsi zavedni in svobodoljubni prebivalci Slovenije brez razlike stroke, vere in narodnosti, ki se zavedajo ogromnega pomena samoodločbe in samouprave narodov, ki je predpogoj vsakega gospodarskega in političnega napredka ljudstva, vsi tisti, ki se zavedajo dvojnega jarma absolutizma in centralizma, glasovali za listo združene socialne demokracije, ki jo tvorijo pod nazivom Delavsko Kmečki Republikanski Blok: Jugoslovanska socialno demokratična stranka, Kmečko Delavska Zveza in Dekalisti. Ta blok v sedanjem momentu nastopa složno in edino odločno za pravico samoodločbe slovenskega, hrvaškega in vseh drugih narodov ter za federacijo narodov in republik na Balkanu.

Boj za to osnovno narodno pravico je najtesnejše zvezan z bojem proti vojni, z bojem za mir in zvezo z vsemi sosednimi narodi, posebno za mir in zvezo z narodi Unije socialističnih sovjetskih republik; ti narodi so veliko trpeli od carskega absolutizma in njegovega izrasta imperialistične in državljanske vojne in so danes po težkih izkušnjah odkrito na strani zatiranih, zapostavljenih in izkoriščanih.

Boj za to osnovno pravico ljudstva je tudi tesno zvezan z bojem za vse ostale osnovne državljanske

pravice, ki jih reakcija v Jugoslaviji odreja delavnemu ljudstvu.

Pod pritiskom revolucionarno razpoloženih delavcev, poljedelcev in uradnikov je vladajoči razred sprejel tudi nekatere dobre ustavne odredbe: da izhaja vsa oblast iz ljudstva, da je delavna sila pod zaščito države, da se odpravi fevdalizem, da se uredi agrarno vprašanje, da ima ljudstvo pravico samouprave v občini, okraju in pokrajini, da se dohodki progresivno obdavčijo, da so državljani pred zakonom enaki, da je davčna obveznost za vse enaka, da imajo delavci zajamčeno pravico združevanja, svobodo tiska, zborovanja itd.

Toda vse te ustavne ljudske pravice je vladajoča buržoazija brezobzirno vseh 6 let gazila in kršila.

Sprejela je izjemni zakon o zaščiti javne varnosti in reda ter razveljavljala sklicujoč se na njega zakonito izvoljene zastopnike delavcev in kmetov. S protizakonito »Obznano« je postavila izven zakona delavske strokovne organizacije, jim vzela premoženje in ga oddala svojim hlapcem socialističnim voditeljem. Pod »Obznano« je postavila tudi HSRS (Radičevce), razveljavila mandate njihovega vodstva in jih zaprla in obtožila veleizdaje. Na tisoče delavcev in kmetov je trpelo in trpi preganjanje radi svojega prepričanja, dasi je v ustavi zajamčena osebna svoboda in svoboda vesti in prepričanja. Zakon o tisku duši stvarno vsako svobodo svobodoljubnega tiska, ker uvaja materialno odgovornost tiskarn in druge stroge odredbe.

Odbori samoupravnih ustanov so se razpuščali iz partizanskih razlogov. Tako so n. pr. v občinah Ljubljani, Trbovljah, Mežici, Zagorju in drugod vladali ali še vladajo komisariji.

Fevdalna veleposestva, posebno cerkvena, so ostala nedotaknjena. Agrarna reforma ni izvedena; kolikor pa so dobili kmetje zemljo v zakup, se je to vršilo partizansko in se namerava sedaj zopet odpraviti zakup in prodati to zemljo, tako da bo ta zemlja stvarno zopet prišla v roke veleposestnikov. Bera in druge fevdalne naturalne dajatve so ostale. Davki se krivično nalagajo in še bolj krivično izterjujejo. Slovenske in hrvaške pokrajine plačujejo večje davke ko srbske. Nalagajo se krivični direktni, še bolj pa indirektni davki, namesto da bi se dohodki obdavčili progresivno. Ustvarjajo se protustavni davčni privilegiji za velekapital (n. pr. § 82) mesto da se velekapital progresivno obdavči... Komunisti in republikanci nimajo pravice do državnih služb.

Uveljavlja se vedno bolj razredna justica. Veliki buržoazni korupcionisti se ne kaznujejo, mali prestopki brezposelnih delavcev in delavk se pa kruto kaznujejo. Pod PP. režimom so vrhutega oborožene bande terorizirale prebivalce in izvršile nebroj zločinov, ki še danes (umor rudarja Fakina) niso kaznovani.

S temi reakcionarnimi ukrepi in terorjem je hotel vladajoči kapitalistični razred uplašiti revne sloje, razpršiti delavske in kmečke organizacije, vzeti jim možnost vsake samoobrambe in samopomoči, oplasiti in podkupiti delavske in kmečke voditelje, da se odrečejo svojim programom in da delajo samo za liberalne in klerikalne kapitalistične stranke.

To se je deloma tudi posrečilo. Zato leta 1923 in 1925 ni bil izvoljen noben izrazit delavski zastopnik, kar pa je bilo izvoljenih kmečkih republikancev, jih je režim prisilil s »Obznano«, da so odstopili od republikanske propagande.

Toda posledice takega absolutizma in terorja so danes na dlani:

Razpasla se je strahovita kapitalistična korupcija.

Zavladala je gospodarska kriza, ki danes tišči in tlači večino prebivalcev.

Trgovina, obrt, industrija in poljedelstvo so posebno v slovenskih in hrvaških krajih v zastoju. To je posledica finančnega izžemanja, birokratičnega centralizma, davčne neenakosti, večne menjave vlad, visokih carin, večnih nemirov, boja med narodnostmi in stalne vojne nevarnosti.

12 milijard državnih dohodkov, ki jih večinoma plačujejo samo revni sloji, se troši največ za centralistični birokratični aparat, za militarizem in tajno diplomacijo, za ljudske potrebe se troši malo in vedno manj.

»Nova Pravda« se je spomnila shoda, ki je bil v nedeljo 31. julija, ne pove pa, kje. Zato moramo mi povedati, da je bil ta shod v Mežici, v kraju onih »velikih afer«, ki so se končale z veliko blamažo tistih, h katerim spada tudi »Nova Pravda«. Piše, da je bilo »le par ljudi in nekaj žensk z otroki«. Povedati moramo, da je to velik napredek, če se zanimajo za shode tudi ženske in če tako pokažejo, da imajo tudi one pravico soodločevati v političnih vprašanjih. Če je pa bil shod tako obiskan, da se je tistim par hlapčičem kar temnilo, je bilo to zato, ker se ne dajo in se ne bodo dali vsi delavci podkupiti in združiti s kapitalom, kakor bi vi radi. Ako bi bil ta vaš namen dosežen, potem bi tudi spravili vaš »narodni socializem« v žep in bi čakali, kdaj in kje bi bil zopet »potreben«. Tam, kjer kapital tlačila delavstvo, tam ste tudi vi takoj poleg njega. Če ste se čutili tako razžaljene zaradi tega shoda, potem vam moram povedati, zakaj ste odstranili z vašega lista (če je še vaš?) besede »glasilo narodno socialistične stranke.« Zato, ker ste kar naravnost prešli h kapitalu in vam ni več treba, da bi bila med vami in kapitalom še kaka razlika. Če »Jutro« premalo goljufa delavce, mu pa priskočite še vi na pomoč, posebno pa še sedaj tik pred volitvami, ko ste uvideli, da se delavci razbiti ne dajo. Vprašam vas, ker ste tudi neke vrste socialisti, kaj ste pa naredili za odpustene rudarje? Nič in zopet nič, ker niso prišli k vam prosit milosti. Ker pa ti vztrajajo in se vam ne dajo pod peto, pa iščete druga sredstva, da bi se vam posrečilo razbiti to, kar so ti delavci s trudom in težavo priborili. Pripočel bi vam, da čitate podlistek, ki je bil objavljen v »Napreju« pod naslovom »Razbijaštvo in žolte organizacije«, ker med tiste spadate tudi vi skupaj s socialpatrioti in z vsemi tistimi, ki varajo delavce po vaši metodi. Ubogi so tisti, ki so tako zaslepljeni, da vam še pomagajo v kalnem ribariti. Vam delavcem pa kličem: ne pustite se več zaslepljevati od tistih, za katere veste, da so kapitalovski plačanci.

F. V.

K — — — c zakon! Tako se je odrezal neki kulturni ravnatelj proti nekemu vojnemu invalidu, ki se je v obrambo svoje pravice skliceval na invalidski zakon. Tovariši invalidi, ali naj še mirno trpimo in prepuščamo vlado nad ljudstvom gospodom z bičem v rokah, ki so branili domovino doma za vetrom pri gorki mizi in s sitimi trebuh, a mi invalidi smo se v mrazu in vročini s krvavimi ranami borili za — domovino. Tisti, ki so se na naš račun dobro imeli, pridejo zdaj in pravijo: »Jaz nisem kriv, da si invalid, naj ti država pomaga!« Če se pa sklicuješ na zakon, ki ga je sklenil najvišji forum v državi, ti pa odgovorijo: »K — — — c zakon!« Mi dobro vemo, da se ta gospoda ne boji zakonov, ker ima v vladah zaslonbo potom kapitalističnih strank. Invalidi, tako bo ostalo, dokler ne boste pomagali izvoliti boljše ljudsko zastopstvo v vladi. Proč od militarističnih strank, ki hujskajo na nove vojne, da bi delali nove invalide, pa še starih ne marajo dostojno preživljati. Organizirajte se v socialno demokratični stranki, ki edina neustrašeno brani in ščiti izkoriščane. S svojim delom dokazuje, da je resno proti vsem vojnem, preperečiti hoče ustvaritev novih invalidov. Invalidi, tudi mi smo del države. Vsi, ki delamo, tvorimo državo. Ali je prav, da nas izžema peščica lenuhov? Kam grejo svote, ki jih plačuje ljudstvo za invalidni davek? Nam se zdi, da bi s tem denarjem lahko živeli tudi invalidi tako, kakor tisti modri ravnatelj, ki si upa reči: »K — — — c zakon!« Invalidi, zanimajte se za politiko, kajti politika nam kruh reže. Ne pustite politike v rokah tistih, ki imajo denar, kajti ti bodo poskrbeli, da boste vedno odvisni, zatrti bodo v vaš zavest, da imate pravico zahtevati plačilo za delo in trpljenje. V nas samih je moč, zato v boj za invalidske pravice! Da zakoni ne bodo »k . . . c«, ampak trdna skala. Vojni invalid — socialni demokrat.

Pečovnik pri Celju. Tukaj je »apnenik«, kjer so večinoma zaposleni tako zvani preleki. Ti ljudje niso organizirani nikjer, zato pozabijo, da so ljudje — kadar imajo denar. V družbi po 10 do 12 se napijejo do skrajnosti.

Domačini se jih kar bojijo. 3. t. m. so s kolom in nožem pretepli L. Tratnika in G. Paja. Eden od teh je moral zaradi poškodb v bolnico. Taki elementi niso priljubljeni pri domačinih, ker ogrožajo javni mir in varnost. Brezposelnih domačinov je tudi še mnogo in ni treba, da pridejo taki ljudje prikrajševati domačine. Pri obratovodji imajo ti preleki prednost in boljše plače. Domačin jih doseže le, če zna »šmirati«. Neki kmetijski sin je na ta način postal preddelavec. Pozivamo prizadete, da odpravijo take krivice, sicer se bomo obrnili na merodajna mesta in napravili red. Več prizadetih.

Mežičani, pozor! V celjski rudarski šoli je bil pred enim mesecem neki angleški podrepanik, ki je blatil s. Moderndorferja v javnih lokalih. Ko je dotičnika naš član prijel za jezik — se je branil, češ, da je s. M. njegov prijatelj. Pazite na take »judeže«, ki zahrbtno blatijo. Dotični ima črne pristrižene brke in nosi sokolski znak. Mi socialni demokrati ne dopuščamo blatenje s. M., ker poznamo njegovo delo in mu v tem zaupamo, zato bomo vsi delali z vsemi silami, da bo s. M. lahko nadaljeval svoje delo in zastopal naše koristi tudi v parlamentu. Naj živi nosilec liste DKRB na Štajerskem!

Slovenigrade: razredna justica. Lep primer kako je pri sodišču, če išče proletarec pravico pri meščanskem sodišču in če ima to sodišče obsoditi kapitalista, je doživel lesni preddelavec Miha Obrovnik. Začetkom leta 1924 se je ta proletarec ponesrečil, ko je bil uslužben pri podjetju inž. Lenarčiča v Josipdolu pri Ribnici. Podjetje ga ni imelo prijavljenega pri bolniški blagajni in mož seveda ni sprejel hranarine. Ko jo je zahteval, seveda podjetje ni imelo več dela za njega. Mož je moral tožiti in šele z nebroj pričami je moral dokazati, da je sploh bil uslužben v tem podjetju. Šele po enem letu tožarenja je dobil hranarino plačano. Za stroške je pa moral še posebej tožiti in šele v tem mesecu je okrožno sodišče v Mariboru odločilo, da mora prvo sodišče v Marenbergu ponovno soditi v tej zadevi. Križ je, če proletarec noče v času teh treh let umreti, da bi bil volk sit in koza cela. Ali bi se taka-le pravda vlekla pri sodišču 3 leta, če bi kapitalist imel kaj tirjati od delavca?

Obrambni sklad.

Zadnji izkaz dne 13. avgusta 1927

Din 11.612,45

Nabiralna pola št. 255; nabiral s. Zv. Bernot v Dev. Mar. v Polju 15. avgusta t. l.

Dobrota	»	2.—
Trtnik	»	2.—
N. N. 1	»	5.—
N. N. 2	»	2.—
Ant. D.	»	4.—
N. N. 3	»	2.—
N. N. 4	»	2.—
Stanko Tomšič	»	5.—
Niko Bricelj	»	5.—
Josip Kogoj	»	2.—
Franc Črne	»	2.—
Aleks Smirnov	»	2.—
Greg. Gustinčič	»	10.—
Jakob Zajc	»	2.—
Podbršček	»	2.—
A. P.	»	2.—
Dorbež	»	2.—
Tavrar	»	2.—

Na shodu v Zagorju dne 15. avgusta t. l.: Zbirka s. Zv. Bernota.

Franc Poženel	»	3.—
Blaž Ule	»	4.—
Ivan Drnovšek	»	3.—
Ignac Kališnik	»	10.—
Marija Medvedova	»	2.—
Romana Tomšetova	»	4.—
Franc Lebeničnik	»	4.—
Albin Drgan	»	1.50
Jože Bregant	»	5.—

Neža Weinbergerjeva	»	2.—
Antonija Kolenčeva	»	3.50
Cirila Cerarjeva	»	2.—
Martin Kos	»	8.—
Neimenovana	»	10.—
Ivana Fliskova	»	5.—

Zbirka s. Val. Mlakarja II.:

Jernej Muc	»	5.—
Jože Vozelj	»	10.—
Fr. Hiršl	»	4.—
Lojze Lukač	»	5.—
Andr. Flisek	»	4.—
Drag. Drečnik	»	2.—
Ant. Brezovar	»	1.—
Ivan Bauer	»	3.—
Martin Zupančič	»	5.—
Franc Birk	»	10.—
Anton Radin	»	9.—
Anton Jurca	»	2.—
Ivan Vidic	»	5.—
Fr. Kosmus	»	5.—
Rihard Kosmus	»	5.—
Martin Repovž	»	5.—
Anton Okrogar	»	4.—
Anton Mastnak	»	10.—
Ludvik Drgan	»	5.—
Ivan Drgan	»	5.—
Rudolf Ulaga	»	2.—
Valentin Mlakar II.	»	10.—
Jože Brvar	»	6.—
Jože Juvančič	»	4.—
razni nevpisan drobiž	»	5.—
Zbirka s. Jožeta Srebota	»	84.—

Nabiralna pola št. 50; nabiral s. Jos. Resnik v Štoreh:

Josip Resnik	»	5.—
Martin Zupanc	»	5.—
Mihael Varmonočnik	»	5.—
Josip Florjančič	»	5.—
Roman Pur	»	5.—
Ivan Flis	»	5.—
Ivan Gersak	»	3.—
Štefan Zafošnik	»	2.—
Ferd. Uranič	»	2.—
Karl Esig	»	2.—
Karl Simerl	»	2.—
Čehovin	»	2.—
Al. Leskošek	»	4.—
Jurij Savšek	»	2.—
Jože Romih	»	2.—
Godec	»	2.—
Anton Spreitzer	»	2.—

Nabiralna pola št. 5; nabiral s. Ign. Kralj na Dobravi:

Aleš Lagoja	»	5.—
Jakob Kos	»	2.—
Fr. Pečar, Zasip	»	5.—
Jos. Rožič, Kor. Bela	»	5.—
Ivan Frelj, Žirovnica	»	2.—
V. J., Gorje	»	10.—
I. Stare I.	»	5.—
Ignac Kralj	»	5.—
Mihael Varmonočnik, Štore	»	20.—
JSDS in KDZ v Trbovljah, prebitek od veselice	»	500.—

Skupaj Din 12.563,45

Tiskovni sklad.

Zadnji izkaz dne 6. avgusta 1927

Din 15.028,15

Jakob Jeras, Vikreč	»	2.—
Dr. O. Fetič, drobiž	»	0.60
Jakob Dolničar, Brezovica	»	6.—
Vrhničani	»	7.—
M. D. Ljubljana	»	2.—
Mih. Varmonočnik, Štore	»	10.—
Joško Stražišar, Jesenice	»	5.—
Josip Gregorčič, Jesenice	»	4.—
Anton Thaler, Jesenice	»	10.—
Avugst Zidanek, Jesenice	»	1.—
Janez Markizetti, Jesenice	»	5.—
Filip Grabner, Črna	»	5.—
Florjan Stanovnik, Javornik	»	20.—
Franjo Langof, Vrhnika	»	5.—
KDZ Sv. Lovrenc na Poh.	»	30.—
Vekosl. Abolnar, Št. Vid pri Štični	»	49.—

Skupaj Din 15.189,75

19. avgusta — 3800 izvodov.

Kdor inserira v drugih listih, v »Napreju« pa ne, ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseriratno politiko

delajo trgovci.

Trgovci so bolj navezani na Vas, nego Vi nanje!

Gospod lekarnar Blum, Subotica.

Čast mi je sporočiti Vam, da so mi vaše kapsule Larucin zelo dobro pomagale pri spolni bolezni in da je kapanje povsem prenehalo. — S spoštovanjem K. M. Maribor. — Kapsule Larucin se dobivajo po 20 Din v vsaki lekarni. Glavno skladišče: Apoteka Blum, Subotica.

Triko-perilo

za moške, žene in otroke, volna v raznih barvah, rokavice, nogavice, dokolenice, nahrbtniki za šolarje in lovce, dežniki, kloti, šifoni, žepni robci, palice, vilice, noži, škarje, potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, brivce edino le pri trvdki

Josip Petelinc, Ljubljana,

blizu Prešernovega spomenika ob vodi.

Najnižje cene! Na veliko in malo.

UČITELJSKA TISKARNA

Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6, reg. zadr. z om. zav.

Tiskovine za šole, županstva in urade, najmodernejše plakate in vabila za veselice, letne zaključke. Najmodernejša uredba za tiskanje časopisov, knjig, brošur itd.

Stereotipija.

Litografija.